

[Indenrigsministeren.]

ærede medlem og hans parti har fremsat dette lovforslag. Det ærede medlem ved, at der til det tidligere nedsatte udvalg blev sendt en del materiale, dels om hvordan militærnægterne blev behandlet, dels om hvordan man tog på dette spørgsmål i Holland, i England, i Norge og i Belgien. Det ærede medlem ved, at udvalget ikke fik gjort sit arbejde færdigt. Det ærede medlem ved, at han rettede en henstilling til mig om at undersøge, hvordan det kunne komme til at ligge, hvis man ønskede at anbringe militærnægterne på statshospita-lerne eller på sygehusene, og det ærede medlem er vidende om, at jeg i sommerens løb har ladet dette undersøge ret grundigt. Det ærede medlem ved også, at jeg har givet ham besked på, at jeg ikke var helt tilfreds med den konklusion, der var draget af denne undersøgelse. Endvidere må det ærede medlem være opmærksom på dels fra pressen, dels andre steder fra, jeg vil også tro fra organisationen Aldrig mere Krig, at vi i indenrigsministeriet har sat et arbejde i gang for at undersøge mulighederne for en ændring af militærnægternes arbejde inden for lovens rammer, og dette arbejde er vi i fuld gang med i indenrigsministeriet.

Jeg vil også gerne understrege, at jeg personlig har gjort det ærede medlem opmærksom på, at såfremt dette arbejde ikke førte til noget resultat, ville jeg underrette det ærede medlem om det, således at han kunne fremsætte forslaget. Derfor står jeg noget uforstående over for, at det ærede medlem og hans parti på nuværende tidspunkt har fremsat dette forslag.

Nu skal jeg gerne understrege, at dette, at det ærede medlem og hans parti har fremsat lovforslaget, skal ikke komme de folk til skade, som er militærnægtere, og som befinder sig enten i Kompedallejren eller i lejren i Gribskov. Vi vil selvfølgelig fortsætte med det arbejde, vi har påbegyndt i indenrigsministeriet, ud fra rent saglige synspunkter. Men jeg fristes til at spørge det ærede medlem: hvad er egentlig begrundelsen for, at det ærede medlem og hans parti netop på nuværende tidspunkt med den viden, som det ærede medlem må have om disse spørgsmål, fremkommer med forslaget? Vi vil fortsætte arbejdet, og nu da lovforslaget er fremkommet — uheldigt, synes jeg det er,

det gavner ikke sagen — vil jeg heller ikke sætte mig imod, at dette lovforslag bliver henvist til et udvalg på 17 medlemmer, hvor vi kan drøfte forslaget videre.

Ordføreren for forslagsstillerne (O. Mathiasen): Når den højtærede indenrigsminister finder det mærkværdigt eller noget i den retning, at jeg for tredje gang har fremsat et sådant lovforslag, kan jeg nu ikke rigtig forstå det, og jeg vil gerne i den forbindelse gøre opmærksom på, hvordan hele denne sag er blevet behandlet, siden vi første gang fremsatte forslag.

Vi fremsatte første gang forslag — som den højtærede indenrigsminister gjorde opmærksom på — i marts 1961, og vi havde det til første behandling i april måned, hvorefter det gik i udvalg, og dette udvalg holdt ét møde i det folketingsår, hvor man vedtog ad officiel vej, som den højtærede minister gjorde opmærksom på, at fremskaffe oplysninger om militærnægterforhold i andre lande, i Norge, England, Vesttyskland og Holland. Så skete der ikke mere i udvalget i det folketingsår.

Vi fremsatte igen et lovforslag i samme form i oktober 1961, hvilket forslag kom til første behandling i november måned, og her oplyste den højtærede indenrigsminister, at de ønskede oplysninger udefra var indkommet; så vidt jeg ved eller har erfaret fra anden side, var de allerede indkommet i juli måned.

Vort forslag gik så igen i udvalg, som holdt ét møde, hvor der blev givet udtryk for, at man ønskede mere konkrete ting frem i forslaget om de arbejdsområder, hvor vi kunne tænke os at få militærnægterne anbragt, og man henstillede til mig personligt at prøve at finde sådanne arbejdsområder frem. Jeg påtog mig opgaven, fordi jeg interesserede mig så meget for denne sag, selv om jeg nok synes, det var lidt underligt, for det er vist kutyme, at det er folketingsudvalget selv, som ved sin formand påtager sig sådanne opgaver, og selv om forslaget nævner en række konkrete arbejdsopgaver i modsætning til den gældende lov, hvor der kun siges, at nægterne skal beskæftiges ved civilt arbejde, som ikke må tjene militære formål.

De nærmere bestemmelser er hidtil blevet fastlagt af indenrigsministeriet ad rent ad-